

Kongl. Maj:ts tal

på rikssalen vid riksdagens öppnande

den 19 Januari 1882.

Gode herrar och svenske män!

Jag helsar Eder i dag åter välkomna till de viktiga rådplågningar om fäderneslandets angelägenheter, som grundlagen föreskrifver.

Gud har äfven under det år som flytt hållit sin beskärmande hand öfver folk och land. Den trygghet, som en uråldrig och lagstadgad frihet så mäktigt befäst, har, ostörd af tidens oro, gynnat fruktbärande utvecklingsarbete i många riktningar. Fasta såsom förr äro de band af ömsesidig tillgifvenhet, hvilka af ålder förenat Sveriges folk med Konung och Konungahus. Aldrig ådagalades sanningen häraf tydligare än då folket helsade den unga Furstinna, hvars trolofning med min äldste son Jag tillkännagaf under senaste riksmöte, och som sedan dess blifvit Sveriges och Norges Kronprinsessa.

Härstammande från svenska konungaätter, har hon genom försynens skickelse kommit att tillhöra deras land för att vid en älskad makes sida der utöfva heliga och betydelserika pligter. Måtte hon genom att uppfylla dem städse bibehålla det folks kärlek, som, alltifrån hennes första ankomst, egnat henne sin varma hyllning.

Under de resor utom riket, Jag nästlidet år företog, har Jag af så väl regenter som befolkningar fått röna mångfaldiga prof på vänskapliga tänkesätt och känslor för både mig och de förenade rikena, och äro våra förhållanden till samtliga främmande magter de mest tillfredsställande.

Underhandlingar om ordnande af handels- och sjöfartsförhållandena emellan de förenade rikena och Frankrike hafva ledt till öfverenskommelser, hvilka Jag samtidigt förelägger till pröfning af Eder och af Norges Storting. Omsorgen om de viktiga näringar, hvilkas välfärd deraf beröres, skall helt visst, efter noggrant öfvervägande af hithörande ämnen, i främsta rummet leda Edra beslut.

Min lifliga önskan att nu framlägga förslag till samfäldt ordnande af rikets skatte- och försvarsväsende har icke kunnat förverkligas, enär de förberedande utredningar, Jag åt särskilde komitéer anförtrott, ännu icke hunnit afslutas. Jag hoppas

emellertid, att de meningsutbyten, som behandlingen af dessa för landet viktiga frågor redan framkallat, skola i sin mån bidraga till önskvärd framgång åt deras slutliga ändamålsenliga lösning.

I hufvudsaklig öfverensstämmelse med Riksdagens uttalade åsikter ämnar Jag föreslå Eder, att till Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen må öfverflyttas bestyret med byggnad af statens jernbanor, likasom förslag till ordnande af en Domänstyrelse för vård och förvaltning af statens så väl jord- som skogsegendomar kommer att Eder föreläggas.

För lärarne vid rikets elementarläroverk anser jag mig böra af Eder äska löneförbättring, under sådana vilkor, att densamma icke lägger hinder i vägen för en framtida omorganisation af dessa läroverk.

Öfvertygad att en ordnad drätsel med jemvigt emellan statens inkomster och utgifter är ett nödvändigt vilkor för en lugn och fruktbringande utveckling af statslifvet, har Jag af befintliga tillgångar äskat endast hvad som erfordras till fyllande af sådana behof, hvilka icke vidare böra undanskjutas. Utan ifrågasättande af att allmänna bevillningen nästa år skall utgå med någon särskild förhöjning, har Jag likväl kunnat föreslå Eder att af redan tillgängliga öfverskott anvisa två och en half million kronor till förstärkande af statsverkets grundfond.

Nedkallande Guds välsignelse öfver det riksmöte, Jag härmed förklarar öppnadt, förblifver Jag Eder, gode herrar och svenske män, med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.